

Kuninga

Kuulutaja

Juuni 2023

PÄRNU KUNINGA TÄNAVA PÕHIKOOI LEHT

9. KLASSIDE ERINUMBER

**Jagame teiega 2023. a 9. klasside lõpetajate
mälestusi ning mõtisklusi nende kooliaja kohta.
Head lugemist!**

Hei hopsti, mehed ja naised! Mina olen elajas. Ma armastan raha ja naisi. Ma tahtsin pikka aega saada arstiks, aga mõtle-
sin ümber. Minust saab koristaja. Minust saab maailma parim
koristaja. Koristaja, kes avastab maailma, leiab uusi tutvusi,
rikastab kultuuri.

Filmisin meie koolimajas päris palju. Uhkelt pöörasin oma
mobiiltelefoni kaamera oma hirmunud klassiõdede ja tähele-
panu väärivate klassivendade peale. Nad kõik naeratasid.
Tegid nalju ja häälitsesid nagu loomad. Sellist pilti kohtas kõi-
ge rohkem keldris. See kelder on läbi ajaloo olnud üks lemmi-
kuid klasse. Õhupuudus, higiroom ja karjuvad noored. Vahel
teretasid meid algklassi lapsed läbi akna.

Sõpradega sai räägitud emakeeles ja ropendades. Mõne tüü-
biga rääkisin isegi ida ja lääne keeles. Mäletan, kui klassiga
liitus Jaroslav. Selle mehega sai vähe räägitud, aga palju naer-
dud.

Tüdrukutega on suhted olnud nagu Ameerika mäed. Hormoo-
nid tõepoolest möllasid. 5. klassis tuli juurde Liis-Kätlin ja
Lahkus Lisanna. See Kätlin pani mitme poisi pead pöörlema.

Harold Pulk. Pulga tee. Seda meest ei eksisteerinud algklassis. Ilma temata ma ei saaks nutivärgiga hakka-
ma. Tema legendaarsed jalgpallioskused paistsid silma ka kossuplatsil. Pulga-poiss õpetas mulle palju
muusikast, Väike PD, Lil Till ja Marp\$.

Sõpru oli muidugi palju ja neid tuleb veel. Suvel saab sauna ja pidu. On mõtet pingutada, kuna pärast tööd
on puhkus. Aitäh, õpetajad ja semud!

Tair Tiitus, 9.c

Väga hästi on mulle meelde jäänud see, kui käisime klassiga Manijal. Sinna jõudes istusime kastiga autosse ja sõitsime enda ööbimiskohta. Meil ei olnud õrna aimugi, milline meie magamiskoht oli, enne kui me sinna päriselt kohale jõudsime. See oli selline vana punakas maja. Madratseid seal veel sees ei olnud ja me kõik magasime ühes toas. Õhtul käisime ujumas ja jutustasime niisama. Me olime juba hommikul kella viieni üleval olnud ja suuremast väsimusest üle saanud, kui õpetaja Ene ja mõned lapsevanemad meid magama käsutasid. Mina pidin juba kell seitse ärkama ja teatriproovi minema, nii et see oli päris kurnav. Kuid see reis oli seda väärt ning see on ainult üks mälestus mitmete tuhandete seast. Kogu selle koolis oldud aja jooksul on paljud inimesed mulle väga-väga headeks sõpradeks saanud. Oleme ju siiski üheksa aastat koos veetnud ning olete kõik mulle kallid.

Saskia Toodu, 9.s

Üheksa aastat on ikka väga kiiresti läbi saanud. Nüüd, kui me juba lõpusirgel oleme, ei tahakski ma veel siit ära minna. Kui ma nüüd mõtlema hakkan, siis ei olegi olnud peaaegu ühtegi päeva, mil ma ei oleks tahtnud kooli tulla, sest koolis juhtub kogu aeg midagi naljakat ja näeb sõpru. Olen väga tänulik oma klassile, kellega ma üheksa aastat koos olen õppinud, sest meie klassis on kõik nii toredad ja kõik saavad omavahel hästi läbi.

Robin Pentma, 9.c

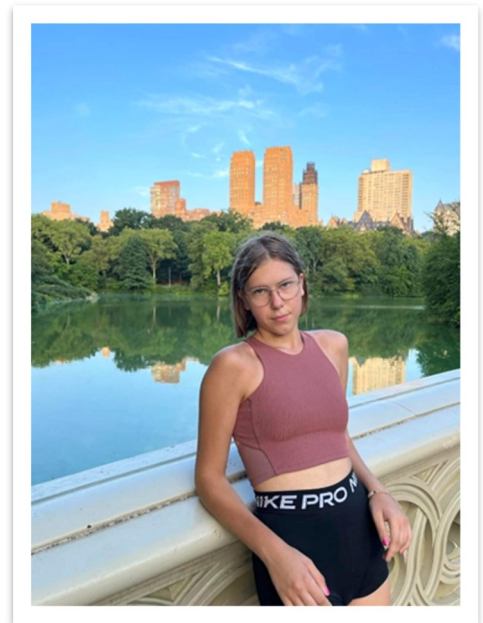
Need üheksa aastat siin koolis möödusid kui silmapilk, kuid samas kui üks lõputu igavik. Algklassidest ei mäleta ma eriti midagi, kui siis ainult õpetaja Anuga laulmist ning toredaid klassireise. Suuremaks saades muutus koolis käimine aina lõbusamaks, seda just nimelt inimeste pärast. Mul on väga omapärane ja armas klass ning nalja sai meil päevast päeva. Ma armastan Kuninga kooli juures kõige enam seda, et see on nii pisike. Kõik tunnevad üksteist, seega oleme kui üks suur perekond. Olen väga tänulik kõigile õpetajatele, kes mind selle üheksa aasta jooksul õpetasid. Kõige enam tahan ma tänada õpetaja Kristiinat, kes on kõige soojema südamega inimene, ning mul on au, et ta oli minu õpetaja. Hoian Kuninga kooli ikka ja alati oma südamesopis. Kõigile teistele sõpradele, kes kooli veel jäävad, kivi kotti!

Eva Marii Puusepp, 9.s

Tulin Kuninga kooli viiendasse klassi, mäletan hästi esimest hommikut, koolimaja oli täiesti võõras ja ka uusi klassikaaslasi veel ei tundnud. Aasta möödus põnevalt ja suve alguses käisime mu vanaisa turismitalus Manijal. Ööbisime kõik koos kuursaalis, kus oli terve õhtu väga lõbus. Koolis läheb aeg meeletult kiiresti ja juba ongi kätte jõudnud lõpuklass. Mai lõpus käisime lõpureisil Berliinis, mis pani väga ilusa punkti meie koosveedetud ajale. Kuninga koolist lahkun ma sõprade ja paljude uute teadmistega, see kool on andnud mulle väga palju ja ma ei jõua ära oodata, mida tulevik endaga kaasa toob.

Kaisa Sofia Kokk, 9.s

Minu viis aastat siin lähedas ja armsas koolis on olnud täis põnevust, nalja ja ka draamat. Kõige lähedam asi oli see, kui läksime klassiga Saku Suurhalli jäätendust vaatama. Mina, Kevin ja Markus läksime pärast esimest vaadust lähemale istuma ja teise vaatuse algul küsiti meilt, et kas tahaksime jääle tulla ühte kärru istuma. Me olime sellega nõus ja etenduse keskel kutsuti meid sinna istuma, kõik kes seal saalis olid, vaatasid meid, see oli minu kõige lähedam kogemus.

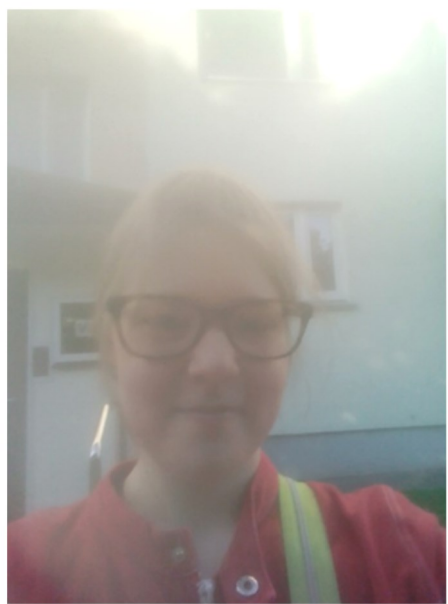
Rasmus Tõnismäe, 9.s

Minu jaoks pole kool kunagi teine kodu olnud. Samuti pole see ka lõbus koht, kus sõpradega aega veeta. Minu jaoks on kool koht, kus omandada teadmisi ja valmistuda edasiseks eluks. Siin koolis on tehtud õpilastega palju tööd, et nad saavutaksid oma maksimaalse potentsiaali, kuid tagasi vaadates jääb see iga noore enda südametunnistusele, kas nad on piisavalt pingutanud. Minu mälestustesse jääb meie kool tore kohana, kus oli mugav õppida ning ennast ületada.

Meeri-Liis Pastarus, 9.c

Parimad mälestused koolist meenuvad kaua oodatud kokandustundidest, kus saime poistega koos teha oma menüü ja siis selle teostada ning pärast ka ära süüa. See oli hea vaheldus võrdlemisi igavale koolitoidule. Samuti on hea mälestus, kui käisime kooli esindamas rahvusvahelisel Alfa sõudeergomeetri võistlusel ja võitsime tiimsõidu. Tahan tänada ka õpetajaid, kes on olnud väga vastutulelikud.

Marcus Viks, 9.s

Olen selle kooli lõpetaja. Mulle jäid meelde koolitunnid, üritused ja õpetajad ka. Jään seda kooli igatsema.

Anne Puju, 9.a

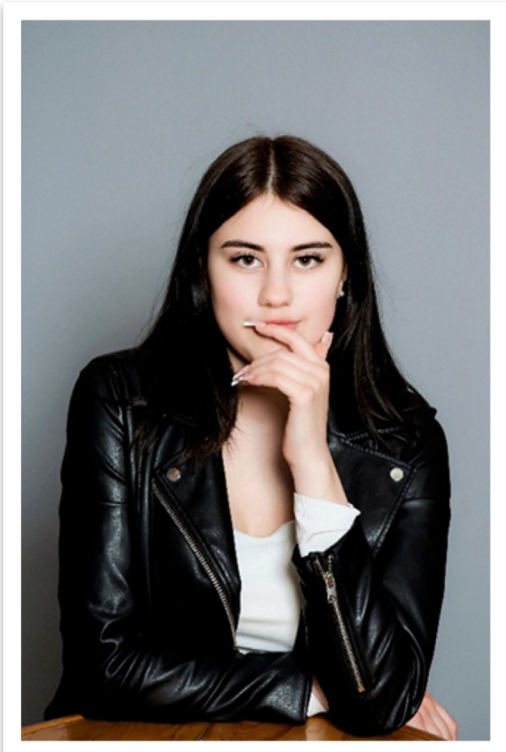
Uskumatu, et üheksa aastat põhikooli jäävad kohe-kohe selja taha. Soovin tänada oma klassikaaslasi ja kooliperet kogemuste, teadmiste ja unustamatute aastate eest.

Kõige meeldejäävam mälestus koolist on minu jaoks lõpureis Berliini. Oli väga äge reisida klassikaaslastega teise riiki.

Meie kooliaastad olid hullumeelse maitsega. Las tulevased aastad olla õnne, edu ja täidetud unistuste maitsega.

Jään teid kõiki igatsema!

Anželika Tšernõševa, 9.s

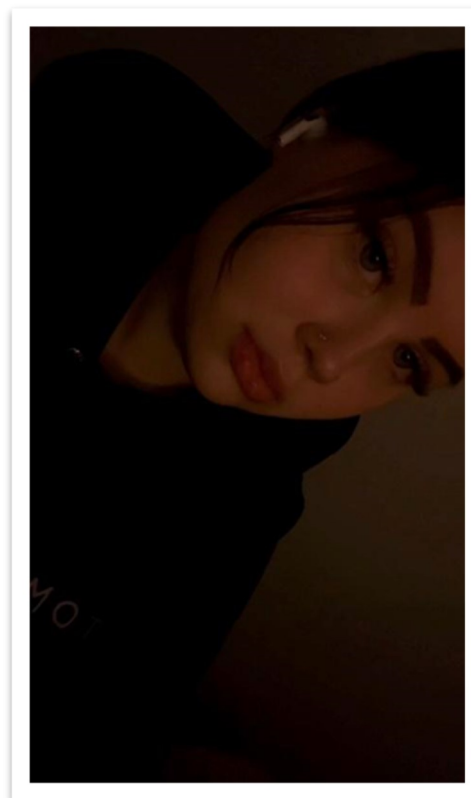
Veider mõelda, et suurema osa oma elust olen koolis käinud. Isegi siis, kui tundub, et koolis on käidud kõigest paar aastat, siis tagasi vaadates on hakkama saanud üpris paljude asjadega. Viendas klassis liitusin ma õpilasesindusega, kus sain ka kuuenda klassi alguseks presidendiks. Oma positsioonil püsisin kuni üheksanda klassini. Läbi õpilasesinduse liitusin ka Pärnu Linna Noortekoguga, kus olin umbes kolm aastat. Läbi noortekogu sain käia väga paljudel huvitavatel üritustel, mis kõik andsid mulle juurde vajalikku kogemust, mida ma kusagilt mujalt saanud poleks. Kokkuvõttes on olnud vägagi edukas koolitee ja usun, et see jätkub ka edaspidi. Aitäh kõikidele!

Troy Kolla, 9.c

Mäletan väga hästi, kuidas kõndisin vanemate käevangus esimesse klassi, et alustada oma kooliteed siin, Pärnu Kuninga tänava põhikoolis. Ma olin väga närvis, kartes, et ma ei saa lähedaks mitte kunagi oma klassikaaslastega, kes on praeguseks nii lähedaseks saanud. Meie klass on väga kokkuhoidev ja oleme lugupidavad üksteise suhtes. Selle üheksa aasta jooksul on olnud nii häid kui ka kehvemaid olukordi, aga oleme alati üksteist toetanud ja nendest langustest üle saanud.

Kõige lähedamad on olnud ikka klassireisid, mis on nii seiklusrikkad ja vinged. Oleme kõik teinud kooliaja jooksul nalju, vempe ja lollusi, aga oleme suutnud säilitada oma väarikuse. Meie klass on intelligentne ja viisakas õigetes kohtades, ulakust tegime seal, kus võib. Olen aru saanud, kui tore tegelikult siin koolis koos teistega on olnud. Kui mõnikord tekib tunne, et ei jaksa, tuleb lihtsalt leppida sellega ja mõelda, et kõik, mida me teeme, teeme iseendale. Paremat klassi pole võimalik soovida.

Berit Väinola, 9.c

Mida vanemaks ma saan, seda kiiremini aeg lendab. Juba ongi kätte jõudnud üheksanda klassi lõpusirge ning see väikene, kuid kokkuhoidev klassipere lähebki laiali. Aastatega on mulle kogunenud suur mälestuste pagas, mida alati naeratuse ja rõõmuga meenutada saan.

Meie klassi on kokku sattunud vägagi kirju seltskond, kuid just see teebki need aastad meeldejäävaks ja huvitavaks. Iga aastaga oleme hakanud järjest paremini läbi saama ning eriti hea klapp tekkis meil just lõpuklassis. Selliseid inimesi ja ühtset kambavaimu ikka annab otsida! Jään väga seda seltskonda peale kooli lõppu igatsema!

Kõige naljakamate mälestuste alla lähevad kõik klassireisid, eriti 5. klassi lõpureis Manijale ja 8. klassi lõpureis Kihnu. Manijal pandi meid otseses mõttes lehmalauda madratsitele magama ning see maja omakorda oli ümbritsetud lehmadega ja asuski piirdega ümbritsetud veistele mõeldud alal. Terve

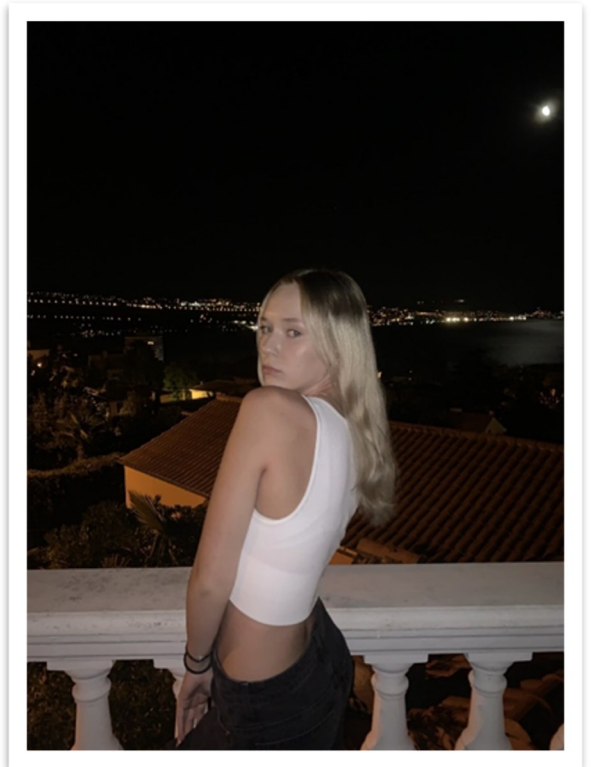
klass oli ärkvel kuni kella viieni hommikul. Kes kartis ämblikke, kes tähistas sünnipäeva ning kes üritas lärmi sees magada. Ma mäletan, et keset ööd hakkas jutt ringi liikuma, et Teor magab silmad lahti ning too moment see oli kergelt öeldes hirmutav, aga ta ilma naljata magaski silmad lahti.

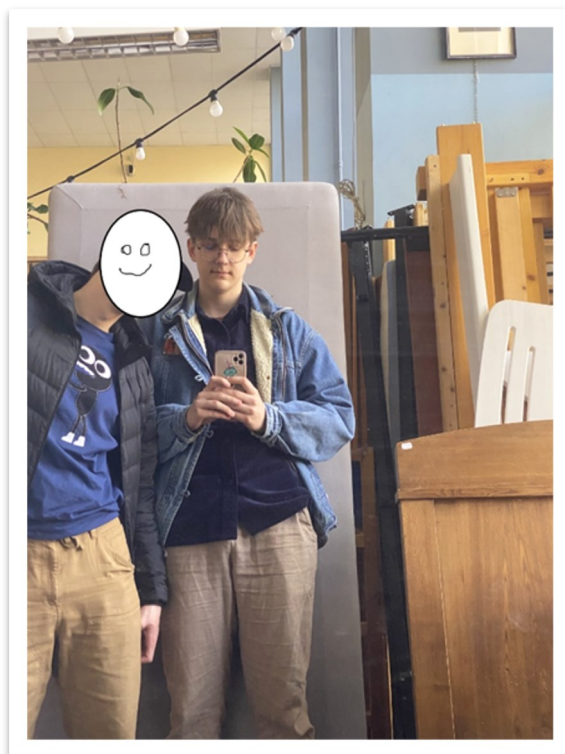
Kihnus sai veelgi enam nalja. Mina, Grete, Lisell ja Emily ööbisime neljakesi ühes toas ning mingil hetkel hakkasid kõigile väga huvitavad ideed pähe tulema. Näiteks otsustasime me minna sadama äärde päikesetõusu vaatama ning hommikusuplust tegema. Lõpuks ujusin küll ainult mina, aga nalja oli otseses mõttes nabani. Kuna me olime ööbimiskohast ikkagi välja hiilinud, pidime me ka tagasi sisse hiilima. Sõitsime ratastega tagasi majutusse, mina ja Grete vedasime Liselli ja Emilyt pakikal, kuid täpselt ööbimiskoha ees pidurdasin ma jõhkra kääksuga ning ratas kukkus ümber. Me hakkasime kõik kõva häälega naerma, eriti mina, kes lihtsalt ei saanud naeru pidama. Ma naersin nii pikalt, et lõpuks tuli Ene meie tuppa uurima, et kes meist nutab. Öö lõppes sellega, et mina ja Grete joonistasime Lisellile hambapastaga vuntsid.

Hanna Eliise Tomson, 9.s

Minu parim mälestus sellest üheksast aastast on see, kui me käisime klassiga Manilaiul ja me ööbisime endises hobusetallis. Selle reisi jooksul juhtus palju huvitavaid asju, me ajasime lehma taga, Teor magas silmad lahti ja paljud hakkasid hirmust nutma, Isabel nuttis, sest nägi ämblikku ja mina hakkasin oma klassiõega käima.

Taaniel Tobias Tõkke, 9.s

Lõpetamise puhul esitan paar helgemat mälestust kooliajast. Mälestused on küll hiljutised, aga kes see ikka algklassse selgelt mäletab.

Kaheksanda klassi alguses jäi meie klassil mingi tund ära ja me otsustasime Ralfiga olukorda ära kasutada. Võtsime kahe peale ühe Bolti ja sõitsime kärmelt randa. Vaatasime ringi, tegime paar pilti ja sõitsime tagasi kooli saksa keele tundi.

Mingil ajaperioodil oli koolitoit meie jaoks eriti jube ja seetõttu hakkasime ise kokkadeks. Ostsime Teori ja Sebastianiga Rimist paar kiirnuudlipakki ja läksime õpetaja Elje juurde neid keetma. Lisasime külmkapist paar muna ja oligi gurmeeroog olemas. Toitu läks aga paljuks ja pidime söömiseks abiväge kutsuma.

Kaheksanda klassi lõpureisi sihtkoht oli Kihnu. Tegime rassistega tervele saarele ringi peale ja niisama puhkasime.

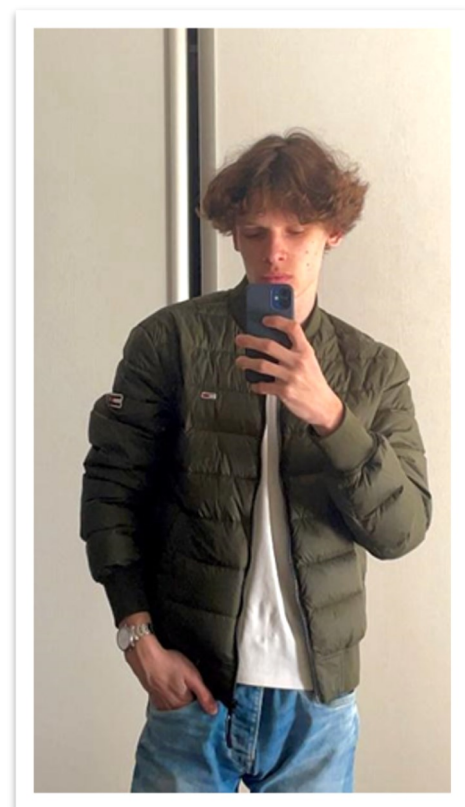
Öösel anti mulle, Ralfile ja Teorile erikask ülemises toas

ämblik likvideerida. Kahjuks ei saanud me ülesandega hakkama ja valgele seinale jäi tuhvli mullane jälg koos elusa ämblikuga. Jooksime paanikas enda tuppa ja jäime kolmekesi Ralfi voodi alla peitu. Veetsime seal umbes 30 minutit.

Luukas Peeter Lai, 9.s

Valetaksin, kui ütleksin, et need üheksa aastat on kiiresti möödunud. Tõsi, viimane aasta möödus küll kiiresti, aga varasemad aastad tundusid nagu terve igavik. Algklassides tahtsin alati olla teistest parem ja kõike paremini teha. Kogu aeg võrdlesime hindeid Sandriga. Olid väga toredad üheksa aastat siin koolis.

Patrick Remmel, 9.c

Ongi see põhikool lõpusirgel, tehtud on nii palju, kuid samas nagu mitte midagi. Aeg on lennanud kiiremini, kui oleks osanud aastaid tagasi arvata. Süda on täis imelisi mälestusi, mida meenutada: lõbusaid klassireise, vahetunde ja vahel mitte nii lõbusaid koolitunde. Kuid me tegime selle ära kõik koos, üksteise toetuse ja mõistva suhtumisega. Aega läks, aga asja sai! Ma arvan, et võin öelda, et kõik me jääme igatsema klassireise Jõulumäel, kus öösel põgenemine hirmsa koristaja eest oli hirmus, naljakas ja meeldejääv samal ajal. Lahkudes siit koolist jään kõige rohkem igatsema oma imelist klassi, kellele kuulub koht minu südame kõige soojemas osas.

Asju, mida mäletada, natukene ikkagi on. Jõulumäel laest alla kukkunud liist, Sandri katkised prillid, Tairi naljad ja sõnavõttud, Beriti naer üle tunni, kui kõik vaiksed on, spikerdamisega vahele jäämised, Keiti värvikad juuksed - neid asju võibki lugema jääda. "Selleks, et suuri tegusid teha, pole tarvis olla suurim geenius, pole vaja olla inimestest kõrgemal, on tarvis olla nendega koos!" - Charles de Montesquieu. Selle lausega jään mäletama seda kooli ja oma klassi.

Liis-Kätlin Pull, 9.c

Olen käinud siin koolis juba üheksa aastat. Mäletan algklassidest, et klassijuhataja Anu viis meid alati erinevatele klassireisidele ja pidevalt pidi mu ema kaasa tulema, sest ma ei osanud eriti käituda. Parim mälestus on sellest, kui käisime klassiga lõpureisil ja me olime päris kaua üleval. Lõpuks tuli üks vanem, kes oli kaasas, ja ajas meid kõiki magama. Üks klassiõde keeldus magama minemast, aga viis minutit hiljem oli sügavas unes.

Mihkel Tilk, 9.s

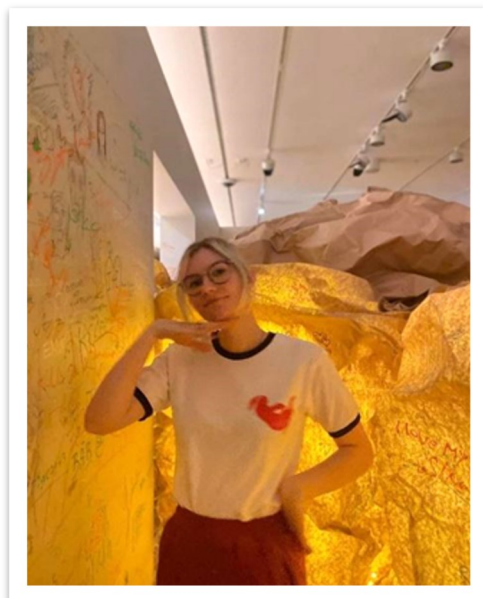
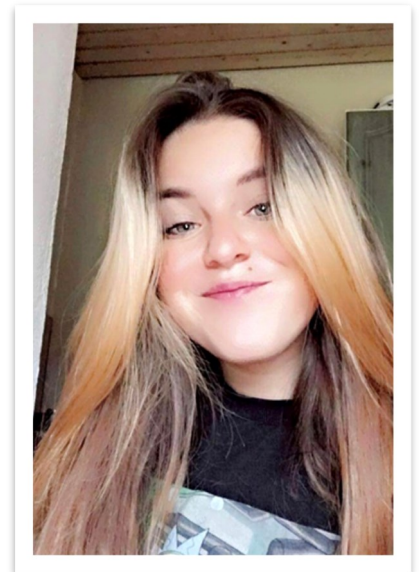
Ma veetsin üheksa aastat siin koolis. Need mälestused, mis see kool andis, jäävad igaveseks meelde, ja ma tahan, et tulevik on sama lõbus ja pull kui need üheksa aastat. Tegin palju kontrolltöid ja tunnikontrolle, enamik töid läks hästi, aga midagi meelde ei jäänud. Ma loodan, et ma ei tekitanud õpetajatele liiga palju peavalu ning usun, et õpetajate juuksed ei ole liiga halliks läinud sellepärast. Õppige hoolega ja pange hullu. Uskuge mind, need üheksa aastat lähevad kiiresti.

Joosep Taniel Kullamä, 9.c

Olen selle kooli lõpetaja. Armastan seda kooli, jään seda alati armastama. Siin õppisin lugema, kirjutama, arvutama ja inimestest hoolima. Mäletan siiani, kuidas nägime vaeva etendusega "Molly".

Hoidke oma klassi ja enda õpetajat!

Leila Hrol, 9.a

Need üheksa aastat siin koolis on isegi kiiresti läinud. Olen väga rahul olnud oma klassikaaslastega, kellega saime palju tegusid toime pandud. Vahel oli ikka mingeid titekaid draamasid ja argumente, kuid me saime need kõik alati lahendatud. Naljakas, et oleme suutnud hoida häid ka pärast tülisid. Uskumatu mõelda, et oleme üheksa aastat üksteisega põhimõtteliselt üles kasvanud ja läbi käinud koos keerulisi teekondi.

Keiti Kuusk, 9.c

Pildil võitsime EMV-1 3. koha, mina olen nr 11.

Need viis aastat siin koolis on läinud jube kiirelt. Just tulin siia kooli ja kõik olid võõrad, nüüd saan kõigiga väga hästi läbi. Mäletan seda, kuidas käisime koos Keitliniga kooli peal ringi ja ei leidnud klassiruumi üles, sest me ei teadnud kellegi nime ja ei julgenud ka küsida.

Üks kõige õpetlikum klassireis oli meil Tallinna, sest mina, Markus ja mu kaksikvend Rasmus eksisime Tallinna vanalinnas ära ja terve ülejäänud klass ootas bussis meid umbes tund aega. See õpetas, et peab kuulama, mida keegi teine ütleb, mitte minema tormama, kuna meil oli ju jube kiire poodi ning siis ei leidnud bussi üles.

Marleen Tõnismäe, 9.s

Olen siin koolis õppinud üheksa aastat. Mulle on meelde jäänud klassiekskursioonid, kus sai alati nalja. Ma jään igatsema oma klassijuhatajat, kes oli mulle alati toeks. Ma leidsin siit koolist endale häid sõpru. Jään igatsema oma klassikaaslaste. Soovin oma klassikaaslastele ilusat ja meeldejäävat suve.

Mirko Kaljula, 9.a

See klass on näidanud mulle, mis on armastus, hoolivus ning mis on sõprus. Kasvades üles selliste inimestega on igaüks toonud minust välja midagi uut, midagi, mis on teinud minust selle, kes ma olen täna, selle, kelleks ma ka jään, ja sellepärast on see klass mulle saanud seletamatult kalliks. See kool hoiab mälestusi, viibides nendes klassides ja koridorides kumavad kuskil sügaval südames need naerud, kilked ja ilusad hetked, mis jäävad siia ka siis, kui mina ära lähen.

Arabella Anderson, 9.c

Mäletan, kuidas läksin esimesse klassi ja käisime kooliga mitmetel üritustel. Raske on uskuda, et juba hakkab kooli ära lõpetama ja uude kooli lähen. Klassikaaslastega ja õpetajaga oli hea juttu ajada.

Ainar Piht 9.a

Üheksa aastat on sellest möödunud, mil siia kooli tulin. Kõige rohkem jään meenutama oma kallist koolimaja, hoolivat klassijuhatajat ning oma klassikaaslast. Soovin kõigile oma klassikaaslastele ning õpetajatele meeldivat ja elamusterohket suve.

Steven Kosk, 9.a

Oeh, ongi aeg juba käes! Alles olin väike esimese klassi tüdruk ja mängisime koolihoovis tukikat. Esimeses klassis vaatasin üheksandikke ja mõtlesin, et see võtab igaviku aega, kui minul jõuab aeg kätte pidada klassiga tutipidu ja stressata eksamite pärast. Rääkisime tüdrukutega, et võtame tutipäevale palju pulgakomme kaasa ja teeme kaks patsi ning puhvis roosad seelikud, aga nüüd kui see aeg käes, on plaanid hoopis teised.

Mäletan hästi, kuidas neljandas klassis jäime kooli ööseks ja sõime käsitööklassis pitsat. Kuhu see aeg kaob? Kooli lõpu poole õpetajad ikka räägivad, et naudiksime lõpunädalaid, aga sellel hetkel sa lihtsalt ei oska seda aega nautida, vaid alles lõpetamisel saad aru, mis nüüd juhtus. Meie kooli kollektiiv on nii kokkuhoiddev ja hooliv. See on kindlasti asi, mida igatsema jään. Kurb on lahkuda, aga nii hea tunne on, et väga suur samm minu elust on seljataga. Tunnen juba täitsa suure naisena ennast. Oleme klassiga nii häid kui ka halbu kogemusi läbi elanud ja lõpuks oleme ikka üks suur omamoodi pere. Jään igatsema klassiga koos naermist!

Emily Milistver, 9.s

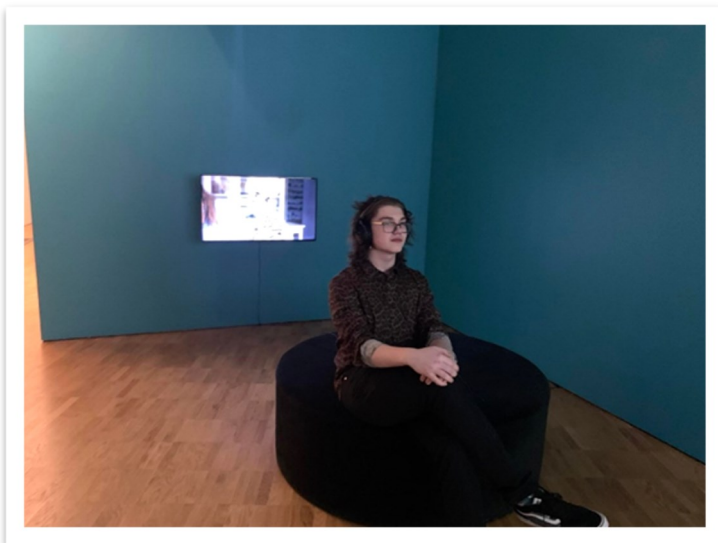

Üheksa aastaga siin koolis on mul katki läinud rohkem prille, kui ma suudan kokku lugeda. Ju on see siis karistus selle eest, et ma alatasa laisk olin, vähemalt õpetajad väitsid nii.

Poistega sai tehtud väga palju pulli ja muid vingerpüsse, millest enamik lõppes õnneks lihtsalt naeruga. Näiteks ronisime Marteniga vene keele klassi aknast sisse ja järgmisel vahetunnil tuli meiega vestlema vähemalt kolm õpetajat. Eriti meelde jäävad on olnud Jõulumäele ööseks jäämised, sest tihti on need muutunud väga dramaatiliseks. Need üheksa aastat on andnud palju väga häid sõpru ja suurepäraseid mälestusi, mida on hiljem tore meenutada.

Sander Murulaid, 9.c

Mäletan veel, kui tulin esimest korda siia kooli, nägi kõik nii suur ja hirmus välja. Nüüd aga pais- tab kõik nii pisike ja kodune, ma isegi ei saa aru, et juba on üheksa aastat mööda läinud. JUBE. Kõige enam mäletan, kui käisime klassiga Mani- laiul ja Kihnus.

Mäletan, kui oli umbes südaöö ja tüdrukud, kes minu, Luukase ja Ralfi toa kohal magasid, kar- jusid. Seega läksime vaatama, tuli välja et neil oli laes väga suur ämblik ja mina tark, nagu ma olen, võtsin maast musta plätu ja lõin sellega seda. Ma

lõin kohutavalt mööda ja seinale jäi must plätujalg ja elus ämblik. Peale seda jooksimine Ralfi voodi alla peitu.

Teine lemmikmälestus oli see, kui olime Kihnus, sussutasime Ralfiga grilli peal vorste ja ei kusagilt spawnis Preis välja ning ütles: “Hea grill, poisid, viska patsu ka”. See ei kõla küll naljakalt, aga uskuge mind, SEE OLI.

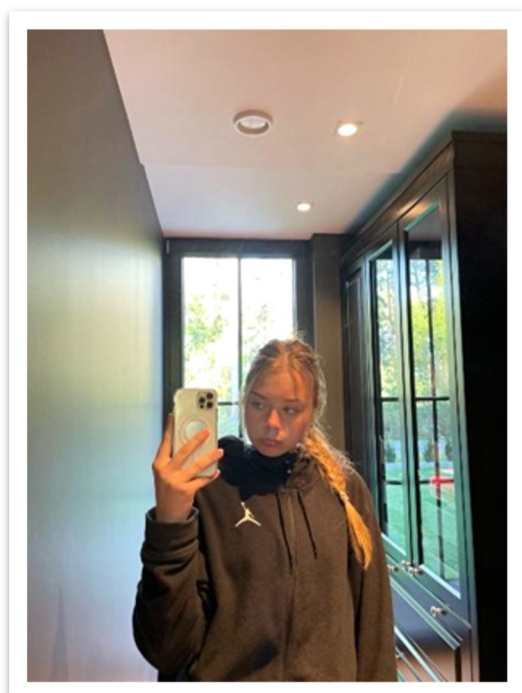
Kui 8. klassi lõpp oli juba käes, toimus mingisugune laot, kus Luukas, Mailis, Sebastian ja Eva tegid pannkooke. Ma pidin lihtsalt kõlari neile tooma ja siis ära minema... Läksin koju peale kolme pikka tundi taina segamist ja 25 eurot taskus.

Teor Talts, 9.s

Need üheksa aastat siin koolis on lõppemas. 2014. aastal algas mu kooliretk siin koolis. Mäletan, kuidas mõtlesin, et tahaks olla juba üheksandas klassis ja kool ära lõpetada ning millal see ükskord läbi saab. Aga nüüd mõtlen, et miks see kõik nii ruttu läks. Tahaks uuesti minna 1. klassi, et kõik mälestused ja päevad uuesti läbi elada nii, et need paremini meelde jääks.

Olen õnnelik, et see kõik läbi saab, kuna kõik need magamata ööd ja nutmised halbade hinnete pärast saavad läbi. Kuid jään igatse- ma toredaid koolipäevi ja klassireise sõpradega. Kõik need toredad hetked jäävad mulle igavesti meelde. Mul on väga kahju lah- kuda siit koolist, sest mina ja mu klass oleme kõik koos üles kas- vanud. Koos on lapsepõlv läbitud. Ma jään teid kõiki igatsema.

Lore Leismann, 9.c

Mulle pole ikka veel kohale jõudnud, et põhikool hakkabki läbi saama ja varsti ootab meid ees gümnaasium. Läbitud teekonda jäävad ilmestama mitmed meeleolukad mälestused.

Esimene neist, mis mulle meelde tuli, on talendi-*show* algklasside klassiõhtul, kus ma otsustasin teha nukuteatrit kodus leiduva nugisenahaga. See imeline tunne, mis mind valdas, kui olin oma sooritusega hakkama saanud, jääb mulle elu lõpuni meelde.

Veel ilmub silme ette pilt sellest, kuidas me klassiõe Lauraga Jõulumäel tähestikku tegime. Peale igakülgest väänlemist ja pöörlemist oli meil mõlemal naeratus näol ja tuju hea.

Üks meeldejääv mälestus põhikoolist on seotud meie kooliballiga. Nimelt meeldib minu sõbrannale Mia Norahile õmmelda, seega on ta ballile tulnud just ise disainitud ja valmistatud kleitidega. Paaril korral on ette tulnud juhtumeid, kus enne ballisaali jõudmist on veel käsitööklassis viimased parandustööd koos läbi viidud ja ballikleit täiuslikuks vormitud.

Olen tõesti nautinud kõiki neid üheksat aastat!

Liis Kirsch, 9.c

Need üheksa aastat on kohe läbi. Ma mäletan, et kui ma käisin 5. või 6. klassis, siis mõtlesin, et see üheksas klass ei tule kunagi, et sinna on nii kaua aega, aga nüüd on see reaalselt käes. Selle üheksa aastaga on siin koolis palju juhtunud. Meie klass on selline olemoodi, võib-olla on vahel meiega raske hakkama saada, aga tegelikult on meie klass olnud väga hooliv ja alati üksteisele toeks.

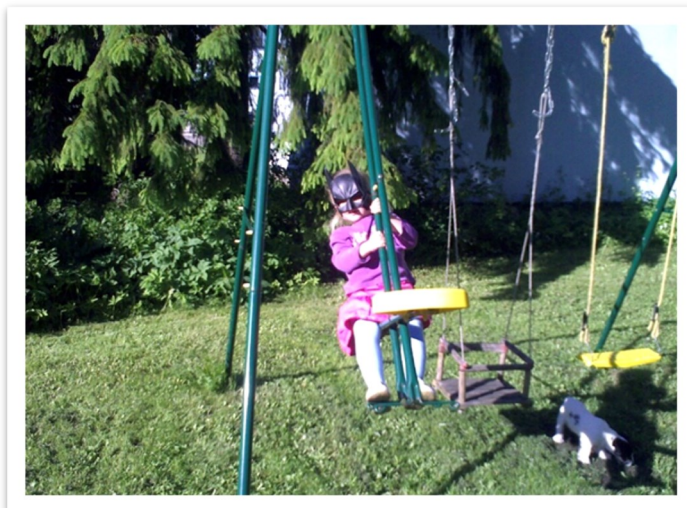
Isabel Paulberg, 9.s

Ei saa öelda, et viimased üheksa aastat siin koolis oleks kiiresti läinud. Arvan, et see aeg on tegelikult üpris aeglaselt möödunud. Esimestest aastatest mäletan muidugi ainult väheseid asju, kuid tean, et need olid head ajad. Olen väga tänulik kõigi nende aastate eest ja tänan seda kooli, et olen saanud veeta selle aja parimate klassikaaslastega, keda keegi üldse tahta võib. Selle üheksa aasta jooksul on olnud palju nuttu ja nalja, olen muidugi saanud uusi teadmisi ning ka õppinud paljudest vigadest. Ma tänan kõiki oma sõpru nende mälestuste eest ja soovin edu tulevaseks eluks.

Marten Võigemast, 9.c

Mäletan väga hästi seda, kuidas algklassides peale nädalavahetust soovis õpetaja Anu, et me jagaks asju, mida me tegime nädalavahe-
tusel. Igal esmaspäeva hommikul tulin ma kooli teades, et ma ei
teinud mitte midagi selle aja jooksul ning ausalt öeldes ma tundsin
ennast vahel päris halvasti. Alguses ütlesin ausalt, et ma ei teinud
midagi, kuid aja jooksul sain ma targemaks ja hakkasin pühapäeva
õhtuti välja mõtlema väikseid valesid. Minu jutu järgi oli mul algk-
lassides kodus palju erinevaid lemmikloomi ja ma käisin peaaegu
igal nädalavahetusel võistlustel või sünnipäevadel.

Lisell Mai Aasa, 9.s

Üheksa aastat on läinud nagu nipsuga. Ma küll al-
gklassidest midagi eriti ei mäleta, aga mul tuleb
meelde üks “tore” päev, millal mu lemmikud pük-
sid kehalises kasvatuses rebenesid peale seda, kui
õpetaja mind sirutama ja venitama pani. Ma ise
alguses sellest intsidendist aru ei saanud, aga hil-
jem põsed löid punetama ja inglise keeles kõndisin
töövihik tagumiku ees. Mul on veel meeles klassi-
öö, kui mina ja mu klassiõde olime ainsana üleval
ja meil aitas uinuda teiste klassikaaslaste kõhutuul.

Manilaiu klassireis oli samuti väga meeldejääv: lahtiste silmadega magav klassivend, ämblike pärast kil-
juv klassiõde ja need armsad veised, kes meid ukse tagant jõllitasid. Olen väga tänulik kõigile, kes tegid
need aastad nii toredaks ja talutavaks. Jään teid igatsema! Peace and Love.

Maria-Lili Hunt, 9.s

Erinevalt kõigist, kes arvavad, et kooliaeg on möödunud väga kiirelt, tundub mulle, et olen siin terve oma
elu veetnud. Mul on väga vedanud oma klassikaaslastega, osaga neist olen tuttav juba lasteaiast saadik.
Paljudega olen sõbraks saanud just viimastel aastatel. Loodan, et jääme sõpradeks ka edaspidi, olenemata
sellest, et õpime edasi erinevates koolides. Tšau-pakaa!

Martis Sutt, 9.c

Mäletan, kui olin algklassis ja nägin üheksandike tutipidu, kuidas nad olid riides nagu lapsed, veepüssid käes, ja sihtisid kõiki ja kõike, mis silmapiiril oli. Sain isegi märjaks. Mõtlesin, et ei jõua ära oodata üheksanda klassi lõppu, et see kiiremini tuleks ja ma saaks ka tutipäevast osa võtta. Nüüd aga, kui minu tutipäev on kätte jõudnud, mõtlen, kuidas kõik need aastad tagasi soovisin nii väga olla üheksandas klassis, kuid nüüd soovin jälle olla esimeses, sest ma ei taha seda teekonda oma klassiga lõpetada.

Annabel Heinla, 9.c

Meenub üks kord, kui jäime algklassis klassiga kooli ööseks. See oli minu arust esimene kord, kui me klassiga kuskil ööbisime. Mul on hästi meeles, et sellel päeval käisime esimest korda koolipööningul. Me mängisime terve kooli peal erinevaid mänge ja jooksime ringi ja magasime terve klassiga ühes klassiruumis. Enne magama minekut pidime vaatama filmi ja õpetajad valisid Eesti parima filmi – “Kevade”.

Markus Preis, 9.s

Need üheksa aastat siin koolis olid toredad, õppimis- ja tegevusterohked. Kõige toredamad hetked olid, kui me käisime Ugala teatris, loomaaias ja Vembu-Tembumaal. Ma jään meie kooli väga igatsema. Mulle meeldis väga koos teiste klassidega ekskursioonidel käia. Soovin tänada oma õpetajaid ja koolikaaslasi kogemuste eest.

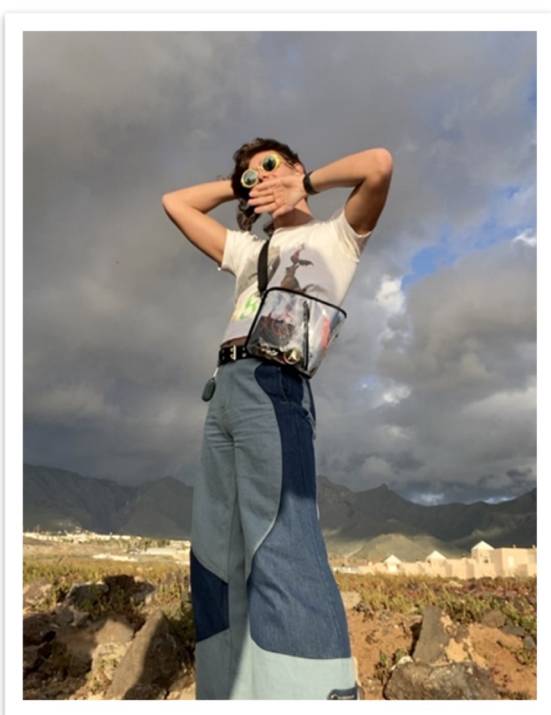
Janeli Aader, 9.a

Need kooliaastad on nii kiiresti möödunud. Mäletan, kui ma ei jõudnud ära oodata, mil aasta vanemas klassis olla saaksin. Nüüd üheksandas klassis olles igatsen varasemaid aastaid ja mõtlen, kui kiiresti kõik läks. Nende aastate jooksul olen ma sõpradega palju nalja saanud ja nendega ka palju koos arenenud. Meie klass on alati olnud kokkuhoidev ja mõnus. Täna klassikaaslasi ja õpetajaid nende ilusate aastate eest ja soovin neile edu kõiges.

Teele Talu, 9.c

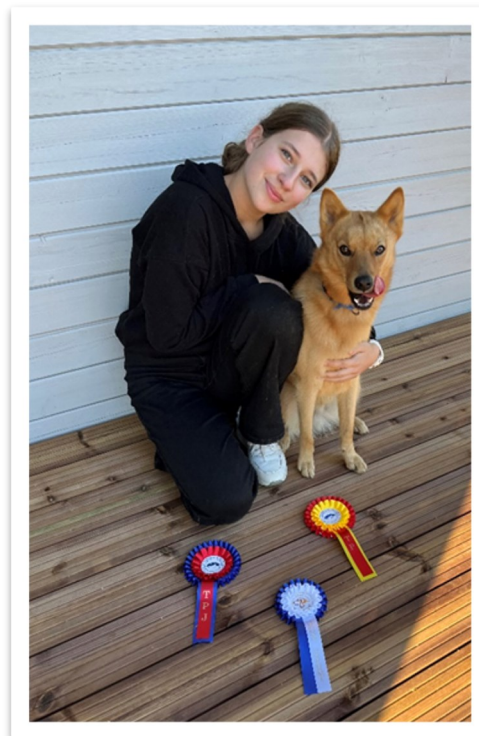
Üheksa aastat siin koolis on olnud minu ühed kõige tähtsamad ja ka huvitavamad aastad. Ma tahan ka tänada oma õpetajaid ja klassikaaslasi, ilma kelleleta poleks mul neid kõiki häid mälestusi. Näiteks mäletan ikka, kuidas ma algklassis tegin äri oma sünnipäevakommide müümisega, täpsemalt üks kuni kaks eurot kommi kohta. Ütleme nii, et kasum oli näha, kahjuks küll ainult üheks päevaks, sest ega õpetajale see vist väga ei meeldinud, et ma nii palju raha sain.

Sebastian Orav, 9.s

Üheksa aastat - kooli tulles tundus see kui kohutavalt pikk aeg, aga nüüd ongi need aastad läbi ja hüvastijätt koputab juba uksele. Koos enda klassiga oleme läbi käinud tulest ja veest ning üheksa aasta jooksul pole meil kunagi igav hakanud. Kõige eredamalt on ikka meeles väljasõidud ja ööbimised, eriti 8. klassi lõpureis Kihnu, kus olime terve öö üleval ja lobisesime kuni varahommikuni. Sellised koosolemised olid alati teistsuguse õhkkonnaga, sest saime korraks koolikeskkonnast välja ja lihtsalt vabalt üksteise seltsi nautida. Aitäh nende ägedate aastate eest nii enda klassile kui ka õpetajatele.

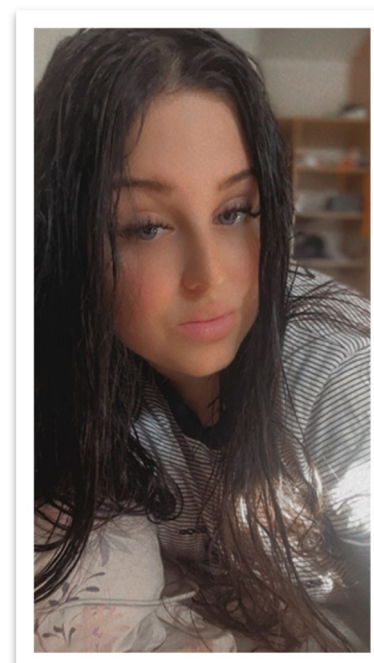
Tuult tiibadesse, sõbrad!

Mailis Kütt, 9.s

Jään igatsema e-õppe aega, kui mina ja mu väike sõprade grupp tegime tööde ajal videokõnet, et me kõik saaks piisavalt õiged vastused. Helistasin ka enamiku ajast oma armsale primale sõbrale paralleelklassist (Liis Kirschile), et ta annaks mulle saksa keele tööde jaoks õiged vastused.

Mia Norah Niitepõld, 9.s

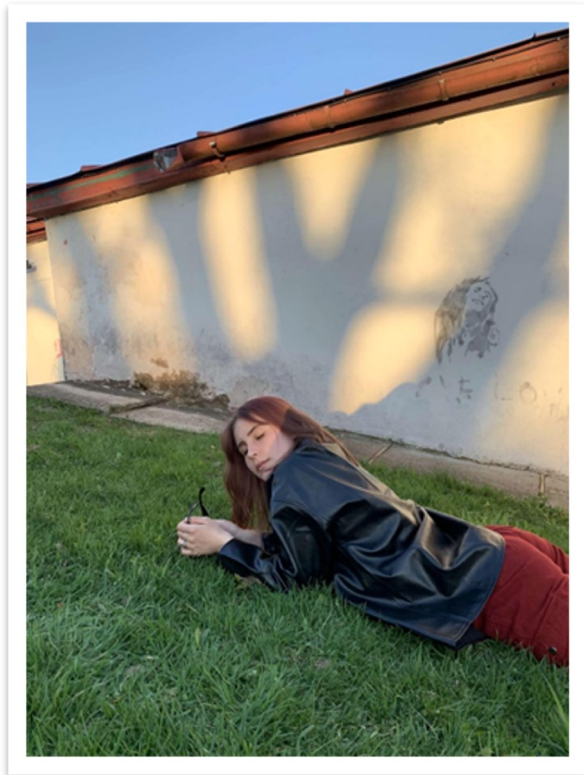
Olen selle kooli lõpetaja. Mulle väga meeldis siin õppida, õpetajad on väga lahedad ja toredad.

Annabel Murdla, 9.a

Pikk teekond on üheskoos läbitud ning tahan tänada igauht. Tegite iga päeva naljakaks ja meeldejäävaks, minul oli teie keskel hea olla. See aeg läks lihtsalt nii kiiresti ja nüüd tulebki sellega leppida ja mälestustesse tagasi vaadata.

Eelmisel aastal käisime lõpureisil Kihnus, kus mu telefon tornis katki kukkus ja terve reisi ilma telefonita olema pidin. See oli midagi teistsugust ja oskasin tänu sellele aega oma seltskonnaga väärtustada. Käisime ujumas päikeseloojangu ajal ja nalja sai nii palju, et tuba kajas naerust. Kindlasti jään igatsema meie kooli peeglit, mille ees on peaaegu iga päev pilti tehtud. Aitäh, sõbrad! 😊

Grete Ollino, 9.s

Need mitmed aastad siin koolis on minu jaoks nüüd läbi. Väga palju meeles pole, aga need kaks mälestust küll. Mu kõige esimesel koolipäeval pidin ma tahvli ette minema ning kui toolilt üles tõusin, komistasin ja kukkusin maha. Nutt oli küll kurgus, kuid üritasin uhkelt edasi kõndida. Peale seda läksin perega kohvikusse pannkooke sööma. Üks mälestus on veel Manilaiu saar, kus me endises laudas magasime ja veised lauta tulid.

Olen tänulik nendele inimestele, kellega ma siin koolis lähedaseks sain ning kes tegid mu olemise siin paremaks.

Luisa Virak, 9.s

Olen siin koolis õppinud neli aastat, sel ajal on palju lõbusat toimunud. Minule on kõige rohkem meeldinud see, et me käisime paljudel võistlustel nagu suusa-, hoki-, jooksu- ja muud spordivõistlused. Need olid minule kõige lõbusamad ajad, kus ma sain koolist ära minna ja Eestis ringi vaadata.

Berta Vivianne Kinnunen, 9.a

Üheksa aastat koolis on möödunud väga kiiresti. Kõige rohkem meenuvad sündmused algklassidest. Meie esimene klassijuhataja Anu Päit organiseeris tohutult palju üritusi, reise, käisime tihti teatris ja näitustel. Õpetaja Anu innustas meid lugema raamatuid. Mäletan, et see, kes oli kõige rohkem lugenud, sai suure šokolaadi. Üks põneva- maid üritusi oli ööbimine koolis – see jääb küll alaliseks meelde! Aitäh, õpetaja Anu ja meie kooli teised vahvad õpetajad!

Marta Johanna Kärmas, 9.s

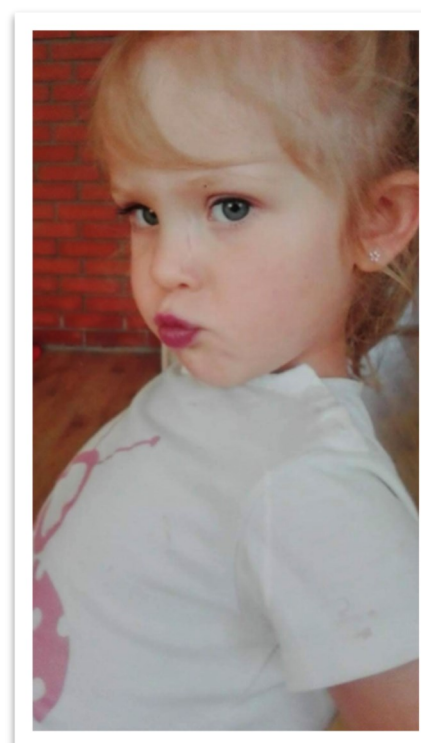
Kooliajal toimus palju ägedaid sündmusi. Kõige toredam oli käia klassireisidel. On väga tore olnud, mulle väga meeldis, et iga päev toimus midagi naljakat!

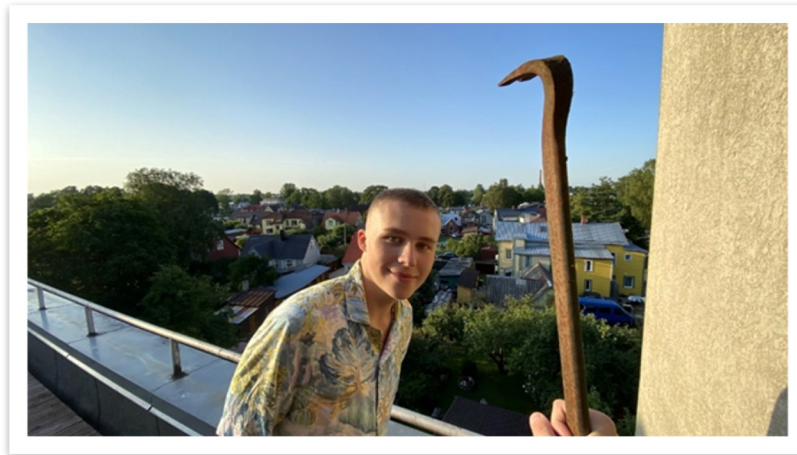
Kevin Kuusk, 9.s

Soome koolist uude kooli tulemine tundus siis üheteistkümnenaastasena väga hirmutav. Algul ma mõtlesin, et kuhu ma küll sattunud olen ning vahel mõtlen seda ikka veel. Aeg on läinud nii kiiresti, kuid olen selle ajaga saanud lähedaseks paljudega. Olen leidnud endale väga head ja armsad sõbrad!

Jään kõiki väga igatsema! <3

Keitlin Paas, 9.s

Kooliajast on meelde jäänud mõned huvitavad mälestused. Üks nendest oli eelmise aasta klassireis Kihnu, kus alguses sõitsime autokastis. Olin Teori ja Luukase vahel, kus oli soe, aga Teor mõmises mulle, et tal on külm. Ütlesin talle: “Rahu, me oleme kohe kohal”. Kuid tegelikult ei teadnud ma, kuhu läksime. Kui kohale jõudsime, võtsime Teori ja Luukasega toavõtme ja panime asjad ära. Hiljem võtsime rattad ja läksime Kihnut avastama. Õhtu poole, kui kõik olid tagasi, hakkasime Teoriga vorste grillil sussutama, lõpu poole tuli Markus Preis ja ütles lause, mis ei lahku mu mälestustest, see oli “Hea grill, poisid”. Pärast saime kõne, et tulge tapke ämblik. Läksime siis üles ja lumivalgel seinal oli ämblik. Meil oli nii naljakas, seega võtsime mudase jalatsi ja lõime vastu seina. Kokkuvõttes jäi ämblik ellu ja me lõime mööda. Jooksime siis alla ja naersime terve tee ning läksime mu voodi alla peitu.

Teine mälestus on see, kus sain kõne ning küsiti: “Noh, patsaan, mis teed?” Ütlesin, et midagi ja uurisin, et mis plaan on. Tegu oli lumise esmaspäevaga ja mina olin nõus sõitma minema bemmiga. Kuna õues oli lumi ja tegu oli bemmiga, siis läksime linna vahele põiksi panema. Vaatasin kella ja juhuslikult käis saksa keele tund.

Ralf Mattias Kütt, 9.s